

ACC. N:R M. 16785 : 1-3.

Landskap: Skåne Upptecknare: Ulla Larsson
Härad: Norra Åsbo Berättare: Elisabet Bergentz
Socken: Örkelljunga Berättarens yrke: Prästfru
Uppteckningsår: 1967 Född år 1896 i V. Alstad

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Bröllop och bröllopseder. s. 1-3.

ommar. fråg-
listas utarb. av
G. Jeansson
ö.
LUF 52

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 16785:1

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Berättaren har bott i Örkelljunga de sista 30 åren. Berättelsen avser endast förhållandena i Örkelljunga under dessa år.

Man gifte sig gärna till helger t.ex. pingst och midsommar. I övrigt föredrog man lördagar. Man tog i regel ut lysning en månad före bröllopet. Vigslarna i Örkelljunga prästgård hölls i min mans privata rum, som jag klädde. På sekretären, som tjänade som altare, ställdes ljus, och framför sattes en pall. Ibland hade brudparet vittnen med sig, men ofta fick jag själv vara vittne. Om bruden var brudklädd hade hon marskalk och tärna. Om vigseln var i prästgården, var min man och jag aldrig medbjudna på kalaset. Brudparet hade då en bil utanför och körde ut och åt. Om någon inte skulle ha kalas efteråt, bjöd vi på kaffe. Vid kyrkbröllop var kyrkan prydd med ljus, björkar och blommor, om det var sommartid. Bruden leddes in av brudgummen. Ett par gånger hände

ACC. N:R M. 16785:2.

2
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

det dock, att brudens far förde in bruden. Det var ingen större skillnad mellan rika och fattiga, när det gällde kyrkvigsel. Det förekom visserligen mycket enkla vigslar med bara präst, brudpar och vittnen. Det har t.o.m. hänt, att vigseln skedde utan musik. Men detta berodde i så fall på, att brudparet ville ha det så. Som ingångsmusik spelade man detsamma som nu t.ex. Mendelsohns bröllopsmarsch. Ofta hade man också solosång i kyrkan. Ibland frågade man vad som passade, och då brukade min man föreslå något lämpligt t.ex. Beethovens lovsång. Det hände, att någon ville höra "När björkarna susa", men det tyckte vi inte passade.

Det hände rätt ofta, att bruden eller någon tärna svimmade under vigselakten, så att min man fick böja ner hennes huvud mot skranket. En brud var mycket tveksam, om hon skulle gifta sig eller inte. Man fick lysa om tre gånger, innan vigseln äntligen blev av. Äktenskapet höll

ACC. N:R M. 16785:3.

3
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

dock livet ut.

När det var kyrkvigsel, var vi alltid medbjudna på kalaset, som vanligen hölls på Hotell Rosengren. Först fick vi smörgåsar, soppa eller buljong, och sedan en kötträtt. Ibland förekom både fisk och kött, men det var bara på storbröllop. Spettekaka och glass var vanliga efterrätter. Man fick också vin. Det hade man sällan, om kalaset var hemma. Rätterna hemma var enklare mestadels smörgås, en kötträtt och efterrätt.

På Hotell Rosengren brukade man ha en klädd brudbåge framför brudparets plats och ljus på bordet. Tal förekom inte så ofta. Vanligen hälsade endast värden välkommen, och sedan sa min man några ord. Min man höll oftast också tacktalet.

Dans förekom ofta, men min man dansade aldrig. Det kunde jag däremot göra, om det var i intimare sällskap.